

REVISTA ORĂŞTIEI

ABONAMENTELE:

Pe 1 an 3 fl.; pe $\frac{1}{2}$ an 1 fl. 50 cr.; pe 4 luni 1 fl.
Pentru România și străinătate 4 fl. la an.
Manuscrise nu se înapoiază — Scrisori nefrancate
nu se primesc.
Abonamentele se plătesc înainte.

O rugămintă.

Comunele noastre parochiale și biețul nostru popor, este pus eară în fața unei grele ispite.

Legea școlară din 1893, care a pruncit urcarea plășilor învățătoarești la 300 fl., a prescris totodată că după fiecare 5 ani de serviciu, să se adaugă la acest salar *încă 50 fl.*

Sunt la implementarea întâiilor 5 ani dela aducerea legii. Comitetele parochiale sunt provocate de pe acum a face urările cuvenite la plășile învățătorilor cari dela 1893 până azi ar fi servind în aceeași comună. Si ne sosesc deja plângeri, că pe aiurea poporului nu vrea să audă de această nouă urcare de bir pentru școală.

Sunt într'adecă în fața unui lucru gingeș, a unei întrebări grele. Cunoaștem starea acușă de ne-mai suferit a poporului, ce abia mai răsuflă sub greutatea dărilor de tot felul; cunoaștem și asprima legii și mai ales nemilosul ei ascuțis ce anume i-s-a făcut pentru-ca noi să ne tăiem într'insul. De aceea bine va fi să ne dăm niște seama despre starea lucrului, foarte sincer, foarte cu cărțile deschise.

Care este dorința veche, tăinuită și nu prea, și scârboș de lacomă a ministrilor unguri? Aceea **de a pune mâna pe școalele noastre**, luându-le dela noi, vîrind în ele dascăli maghiari ori maghiaroni, spre a învenina cu limbă de viperă sufletele fragede ale fiilor nostri, spre a-i ungurisa cu încetul. Căci o știu și o vîd și ei, **că în școală razimă întreg viitorul, bun ori rău, al unui popor!** La mărire au ajuns neamurile cu școale bune, și la decădere, la prăbușire, cele fără școle. Când în marele rezboiu din 1870—71, Francezii au fost bătuți de Prusaci în chip aşa teribil, ei au strigat: nu soldatul, ci școală germană ne-a bătut! A cui e școală, a acelui e viitorul! Si stăpânitorii maghiari ar voi să se facă domni pe viitorul nostru, de aceea umblă să sape frumușel sănături în jurul și pe sub școalele noastre, ca să le dea pe ape și să-și așeze alelor în loc, căci atunci vai va fi de noi și terice de ei:

Ear' ca să poată ajunge mai ușor la aceasta, sub cuvinte frumos sunătoare, că vor »îmbunătățirea sortii învățătorilor«, ei au dat asalt asupra părții noastre celei mai slabe: ne-au atacat din partea materială, știindu-ne popor sărac, și cerîndu-ne să jertfim căt au crezut că nu vom voi și nici nu vom putea. Ear' nevoind ori neputend, el, guvernul, și-a dat și aerul fariseesc de »îndurat«, și a zis: ce nu puteți voi, *dau eu*. De-oia da înse peste **60 fl.** la o școală (bani ce-i ia tot dela noi), voiu ca să am și cuvînt hotărîtor la alegerea, întărire și disciplinarea învățătorului, peste tot: *să am putere asupra lui!* De nu 'mi-o plăcea, că prea va fi Român cu iubire de neam, să pot să-l alung când vreau, aducînd pe altul ticălos ori Ungur în talpe!

Apare în fiecare Sâmbătă

EDITOR AL FOII:

Aurel Popovici-Barcianu, director.

PROPRIETATEA

Institutului tipografic „Minerva“ în Orăştie.

INSERTIUNILE:

Un sir garmond prima-dată 5 cr., a 2-a oară 4 cr., a 3-a oară 3 cr. și timbru de 30 cr. Atât banii de abonament căt și pentru inserțiuni, sănătă se trimite la adresa: „Minerva“ Institut tipografic în Orăştie (Szászváros).

Să tălmăcît poporului nostru scopul diavoleșc al guvernului, și l'a durut pe Român înima de soartea școalei sale, și aproape toate satele care plăteau 200 fl. ori și mai puțin, până și numai 100, au strigat: *Dăm 300 depline, dar' el amestec aici să nu aibă!*

Frumoasă și nobilă hotărîre.

Sunt înse multe comune unde să zis: Noi dăm 240 fl., 60 dă el, și amestec nu are.

Acum înse e rîndul cuincuenalelor, a urcării la cinci ani!

Unde ministrul a dat macar 20 fl., și poporul 280, ear' acum nu vrea să mai urce cei 50 fl., ii va da ministrul, ear' cu cei 20 ori mai mult de până acum, **trece peste 60, și își are vîrțită mâna în școală!**

Sunt laudabilă în fața unei grele incercări: *ori mai dăm ce cere legea, ori nu mai suntem numai noi stăpâni pe școală noastră!*

Ce e de făcut?

Să ne adunăm, frați cărturari și iubitori, toate mințile la un loc, să ne stăpânim de ori-ce patimă, să avem mai presus de toate înaintea ochilor cauză noastră sfântă și mare, și aşa să judecăm!

Nu e iertat să ne jucăm cu soartea școalelor noastre, ci să ținem la ele cu tărie de fer, ca la sufletul nostru!

De aceea mai presus de toate înțelegere și bunăvoie să fie în deslegarea acestui lucru, și la popor și la învățător, și atunci totul să va putea.

Poporul care, în comune mai cu prindere, a dat 300 fl., nu se va simți, făcînd și adausul de sila legii, și dacă protopop harnic și preot harnic se pun în lucrare, și-l vor lămurî și îndemna, el va și da, suntem siguri.

Acolo înse, unde și protopop și preot și învățătorul însuși vede, că într'adecă, judecînd numai drept, poporul *nu mai poate suporta*, și unde până acum era 100 ori 150 fl. plata, credem că pe calea bunei înțelegeri și cu minte, se va putea ajuta totuși. Așteptăm dela învățătorii nostri, ca în astfel de locuri, ei să destrângă dovezile de patriotism și iubire de neam! Si de asta fiind vorba, cine mă va împedeca pe mine, învățătorul cu inimă, pentru încunguriarea răului și amarelor, să zic: *Cinstesc suma de adaus în tot anul sfintei biserici de care se ține școală mea!* Fac și document de dăruire despre aceasta. Si apoi treaba bisericii când să-și scoată acel dar ori ce să se hotărască asupra lui! Legea ai plinit-o, poporul nu l-a gătit.

Cu litere de aur își va scrie în inima lui poporul numele acestui fel de învățători, și dragostea lui îi va încungiura pe ei!

Trecem prin timpuri grele. *Timpurile grele scot la iveală popoarele vrednice și pe oamenii mari și buni.* La noi, care în anii din urmă tocmai prin comune am arătat atâtă însuflețire și atâtă bărbăți, — acum să nu mai poată oare aceste vremuri scoate la lumină popor brav și bărbăți bravi?

Cu grijă adevăratei iubiri pentru obștescul bine și viitorul nostru, ne îndreptăm cătră învățătorii nostri și cătră poporul nostru cu rugămintea aceasta:

Dati, în fața novei probe, și unii și alții dovezi de mărire, de mândrie și iubire pentru școală și națiunea noastră, ca binecuvîntata să fie amintirea voastră de cătră fiu și nepoții voștri, și ca o făcie să lumineze faptele voastre înaintea lor și în viitor!

34,6% este cifra la care are să se urce »cuota«, parte de contribuție a Ungariei la cheltuielile comune ale Impărătiei, ceea-ce față de trecut e o creștere de mai multe milioane. La început Ungurii tineau mortiș să nu dea mai mult ca până acum (31%), ba unii ziceau că dacă chiar e vorbă, de scădere, nu de urcare poate fi vorbă! Acum înse foile oficioase spun că până la atâtă se va urca, și nici cele oponitionale nu-și mai spargă plămânile protestând. Natural, greutatea acestei urcări o simțim și noi, care dăm dări ca și cei mai buni »patriotii«, deși la împărțirea binelui și dreptății suntem fii mașteri.

ZIUA DE „Constantin și Elena“ în Brad.

Sfintii Constantin și Elena sunt patronii gimnasiului nostru român din Brad, și gimnasiul sărbează această zi în chip mai deosebit, în toți anii.

De astă-dată aflăm cu bucurie, că sărbarea va fi folosită, spre a să arăta de public iubirea și interesul pentru acest așezămînt de cultură, nouă atât de scump în aceste părji.

Ni se ștește anume, că onoratul corp profesoral ăsta își aranjează sărbarea patronilor gimnasiului în chip mai deosebit ca în alți ani, ear' dnii protopopi ai Hălmagiu și Șirieni, pentru a dovedi interesul ce-l poartă acestui gimnasiu, care mulți preoți și învățători le-a dat, său hotărît a veni pe atunci la Brad, spre a-l cerceta, aducînd cu sine și mai multă inteligență din acele părți, precum și dela Arad, și vor lua parte și la adunarea reprezentanței gimnasiului ce va avea loc atunci.

Pentru a da o mai sărbătoarească arătare interesului, se va aduce pe acea zi **un cor terănesc din Bănat**, din comuna Cil, sub conducerea unui țoran din vestul Chisineu. Vor fi vre-o 40 coriști, care se vor concerta în Brad, al cărui venit curat va fi dăruit »Fondului pentru Convict«. După concert, joc.

Sufletul mișcării laudabile a Hălmagienilor și Șirienilor de a se manifesta pentru gimnasiul brădean, sunt dnii Dr. Groza, protopopul Hălmagiu și dl Cacincă dela Cil, cărora le dorim cel mai bun succes.

Ear' pe onorata inteligență română din Zarand și de peste tot locul, o rugă și arăta și de astă-dată, cum totdeauna să arăta, vrednică de laudă, dând tot sprințul sărbării prin participare numărătoare.

Ziua de 3|5 Maiu

din care noi Români cu drept cuvînt ar trebui să facem pretutindenea o sărbătoare națională cu mult mai luată în seamă decum azi se face ea în cele mai multe locuri, — a fost și ăsta în seara sărbătorii pe alocarea cu cinste și însuflețire, durere înse, în prea puține locuri, ear' în foarte multe, nici decât.

In părțile noastre aflăm că la Hunedoara a fost mai bine sărbătoră, adu-

nându-se o frumoasă societate de dni, tineri și dame, într-o onoarea zilei și petrecîndu-și cu dragoste românească. La Sibiu a fost o întrunire socială în seara zilei.

Si pe multe locuri pe aiurea. Despre cum memorabila zi a fost sărbătoră în Seliște (l. Sibiu), ni-se scrie:

Ca totdeauna așa și în anul acesta, să sărbătească zi în mod demn de însemnatatea ei, deși din cauza vremii ploioase de astă-dată sărbarea n'a putut fi făcută în aşa chip măret; ca până aci. Dimineața mușica a cutriera strădele principale, cântând imul nostru național »Deșteaptă-te Române«, ear' seara întrunindu-se la »Hotelul comunal« o societate numărătoare, cu vorbiri și cântări a petrecut până noaptea târziu, așa precum Seliștenii său să-și petreacă.

Pe când ne petrecem mai bine, la 10 ore și jumătate, ne trezim cu 2 păzitori ai ideii de stat «împozații cu pene de cocoș, provocându-ne în numele legii a ne împrăștia, »deoarece azi numai până la 10 ore se poate petrece«.

Societatea a cerut să arate acest ordin în scris, ceea-ce păzitorii »ideii« neputîndu-o face, publicul n'a făcut nici el destul provocări îndrăsnete a dînsilor.

In urma aceasta să încins o discuție înflăcărată între gendarmi și membrii societății, domnii Roman, Comsa, Banciu etc., și slăvistul a fost, că împozații s'au întors cu buzele umflate, mulțumindu-se cu aceea, că ne-au indus pe toți cei de față în carte neagră a dînsilor.

Petrecerea să urmat cu mai mare însuflețire.

Dorim ca în anul viitor, când se vor împlini 50 de ani, amintirea acestei zile să fie pretutindenea sărbătorită în modul cel mai demn.

„Reuniunea română de înmemare din Orăştie“

despre a cărei intemeiere cetitorii nostri au știre (vezi »Revista Orăștiei« Nr. 48 din anul trecut), și a cărei statute le-am și publicat în foaia noastră (Nrii 48, 49, 50 din anul trecut), și începe în zilele acestea lucrarea.

Statutele »Reuniunii«, votate de adunarea generală constituantă dela 29 Nov. a. tr. și înaintate prin dnii Dr. St. Erdélyi președintele adhoc al adunării generale și Ioan Moța notarul adhoc, ministrului de interne spre întărire, au fost întărite întocmai, și săptămâna trecută au fost înmănuite comitetului.

Onoratii membri ce s'au înscris încă năinte de adunarea de constituire, sunt acum rugați și plăti îndată taxa de înscriere de 1 fl. la cassarul Reuniunii, pentru a putea intra în faptă în viață Reuniunea, ceea-ce până nu are 300 de membri înscrîși și plătiți, nu se poate.

Comitetul ce stă în fruntea Reuniunii este următorul:

Director: Dr. Ioan Mihu, secretar Ioan Moța, cassar: Ioan Branga, ear membri ordinari ai comitetului: Aurel P. Barcian, Dr. S. Moldovan, Lauriau Bercian, Petru Belei, Ioan Lăzăroiu, Constantin Baicu, Nicolau Trif, Ioan Gelmărean, Vasile Romosan, Ioan Heiu, Nicolae Rozol și Dumitru Rob.

Dorim lucrare binecuvîntată Reuniunii, spre a putea fi de bună măngădere membrilor sei, respective rămășițelor lor.

Scopul fiind foarte creștinesc, un rod al iubirii deaproapelui, îndemnăm publicul nostru a să interese de buna instituțione.

SINODUL archidiecesan dela Sibiu.

Sedinta a IX-a, tînuită Duminecă în 27 Aprilie după serviciul d-zeesc, a fost ocupată numai cu alegeri. S'a pus adecă la ordinea zilei alegerea unui așor consistorial onorar în locul răposului Ioan Hania; a fost ales unanim dl Dr. Remus Roșca, directorul seminarului.

S'a făcut apoi alegera de profesor seminarii, de referent școlar, a senatului școlar în consistor și a celui episcopal, cari au reușit precum am arătat în numărul trecut la nouă.

Sedinta a X-a în 28 Aprilie v. naiente de ameazi, a fost cea mai lungă sedință a sinodului, tînind 5 ore întregi, dela 9 dimineața până la 2 după ameazi.

La începutul sedinței E. S. Metropolitul pentru a nu crede cineva din afară, că doar alegerile pentru senatul școlar și episcopal, făcute ieri, ar fi fost doar influențate de E. Sa, a dat la protocol declarația că nu numai nu le-a influențat, dar sinodul a trecut chiar cu vederea recomandările E. Sale făcute în conferență ce a premers alegerii.

Chestia cu încassarea sidoxiei, a ridicat discuție. Au vorbit la ea deputații Vasile Dăniș, I. de Preda, Titu Gheaja, Dr. Pușcaru, Dr. Turcu, P. Cosma, etc. și în urmă s'a hotărît, ca consistorul să fie îndrumat a face în cel mai scurt timp pașii de lipsă pentru încassarea sidoxiei dela credincioși, pentru a putea de acolo coperi cheltuielile ce de acolo așteaptă acoperire, și pentru cări altfel trebuesc atacate alte fonduri archidiecesane, ce nu pot suporta acele cheltuieli.

Ministrul a cerut consistorului, ca an de an să-i trimită un conspect despre toate fondurile ce le administrează, și că unde are depușii banii, și căte-un estras din rațiocinii, cerere cu totul nedreptă, fiind biserică gr. or. autonomă, și chivernisându-și avereia după cea mai bună a ei chibzuială, prin consistor, cu controla sinodului, etc. De aceea fătă de această cerere a ministrului, sinodul a hotărât să dea chestia congresului național bisericesc, cu rugarea ca acela să iee măsurile de lipsă pentru a înlătura vre-un amestec nechierat a guvernului, în treburi din lăuntru ale bisericii noastre.

Deputatul P. Cosma propuse înca în două sedință, ca în Sibiu să se pună un caticet anume, pentru tinerimea gr. or. română dela școlile străine, căci aşa cum azi se face, caticizarea e prea cu scăderi.

Chestia astă a ridicat și ea o discuție mai lungă și insenmată. Comisia școlară a propus, ca propunerea dlui Cosma să se dea consistorului spre a o studia în legătură cu propunerea primă în o sedință de mai naiente, de a să așeza caticetul în toate centrele mai insenmate. Si eata, după »T. R.« cum a de curs discuția asupra acestui lucru.

Deputatul P. Cosma, în fața propunerii comisiei școlare, zice, că nu știm când vom

fi în stare să așezăm caticetul în întreagă archidiecesă. Dar' aci în centru, unde o mulțime de tineri români de religia noastră cetează diferite școale, ar trebui ca Sibiul să fie model. Să nu amânăm chestia, ci să o punem în lucrare cu începerea anului viitor. Deputatul Dr. Pușcaru arată, că la școalele din Sibiu cooperă ca caticet 6 persoane: 2 profesori, și 4 alți indivizi cu calificări. E deci la tot casul mai corăspunzătoare cetezarea aici ca în alte locuri. Să se reguleze în general, și să se caute mijloacele pentru remunerare.

Deputatul Ioan Moța luând cuvântul expune cam următoarele: Ex. Sa Metropolitul în vorbirea de deschidere a scos la iveală că stările din lăuntru ale bisericii noastre nu sunt multămitoare, și a îndemnat sinodul să se gândească serios la mijloacele, prin care ne-am putea întări în partea morală, și întăriti amputea să creăm condițiunile pentru înaintarea bisericii. Acelaș lucru trist l'a scos la iveală și ceilalți arhieri în cuvântările lor de deschidere. Vorbitorul astăzi în propunerea deputatului Cosma un punct, de care se poate legă idea de a ne gândezi serios și a alege mijloacele pentru întărirea noastră morală. Un mijloc de mare însemnatate și de foarte bun ajutor este pentru noi în privința aceasta predica bisericească, așa prea dată uitării în biserică noastră! Aduce pilde, cum prin predica se poate îndupla poporul spre bine, și dorește să vadă săcându-se un început de cultivare din nou și cu zel a predicei bisericești, pentru a împedea înstrăinarea poporului de biserică și a ușura îndeplinirea bunelor lucrări, ce biserică le pune lacale, dar care se îmbesc de nepăsarea poporului, și se sfârșimă, tocmai pentru că nu i se predica și nu e atrăs și însuflețit pentru biserică prin cuvântările! De punerea caticetului în Sibiu, densus crede, că s-ar putea legă nimerit și chestia aceasta, intrucât acel caticet, căutându-se o persoană potrivită, ar avea negreșit putință, ca în timpul său liber să pregătească predice, cari apoi să fie trimise tuturor bisericilor, spre a fi cotate poporului, însuflându-l pentru biserică și pentru așezările ei. Prin acest început s-ar vedea în curând născută o mișcare de întrecere, și unul din o parte, altul din alta, să pune pe scris predice, și ar lua acest ram prețios un avant imbuscător, ear urmările și binefacerile lui pentru biserică ar fi de neprețuit. De aceea face la propunerea deputatului Parteniu Cosma următorul adaus:

»Venerabil Consistor archidiecesan, la întregirea postului de caticet în Sibiu, în calea concursului public, va căuta să institue o astfel de persoană, care să fie dovedit și talent și plăcere de a se ocupa cu predica bisericească, fiind îndatorat a pregăti cel puțin o predică pe lună, care predica să fie apoi răspândită în cerc căt se poate mai larg, fie prin tipărire ei în foaia oficioasă a archidiecesei, fie prin trimiterea ei în formă de circular, tuturor parohiilor, spre a fi cetezătoarei poporului.«

Ea' având acest scop în vedere, propunătorul Ioan Moța, tîne propunerea dlui P. Cosma de foarte grabnică, și o spriginește,

ca să fie rezolvată deja până la anul viitor scolar.

Deputatul Aug. Nicoard astăzi desbaterea de mare interes și spriginește cu multă căldură atât propunerea urgentă a dlui Cosma, că și adausul foarte folosit al dlui Ioan Moța; de aceea propune primirea în unanimitate a propunerii cu adausul ei cu tot.

Deputatul Dr. D. P. Barcianu, astăzi că prin îndatorirea și la facerea de predice, caticetul ar fi prea ingreunat, căci un caticet pentru elevii gr. or. dela toate școalele străine din Sibiu, ar avea peste 48 de ore de prelegeri pe săptămână, dar' afară de aceea așteaptă dela el să propună religiunea într'un chip mai desăvîrșit, așa că ar avea destul de lucru. Spriginește propunerea comisiei cu adausul doar', ca Sibiul să fie considerat la locul întâi, în regularea chestiei caticetelor.

Deputatul Mateiu Voileanu este și d-sa contra propunerii dlui Cosma, căci chestia e mult mai grea, decât să poată fi din toate privințele căte e de lipsă, studiată și pusă deja în aplicare în timp așa de scurt. Sunt aici 15 școale străine. Chestia regulării caticetării la toate aceste școale nu e așa de usoară cum se crede. Spriginește comisia.

Pusă chestia la vot, propunerea de urgență a deputatului P. Cosma și adausul deputatului Ioan Moța au căzut și s'a primit propunerea comisiei.

Sedința XI, și cea din urmă, s'a tînuit Luni după amiaz (în 10 Maiu n.).

Propunerea deputatului D. Comsa pentru reintroducerea studiului contabilității în seminarii, s'a dat consistorului spre studiere. S'a primit și a introdusă în școalele noastre populare „Arithmetica“ de Lurtz și „Întâia carte de cete“ de I. Popescu revăzută de Dr. P. Span și „Abecedarul maghiar“ de M. Voileanu și P. Bod. »Cartea de cete« de Dometiu Dogariu și N. Pilția, n'a fost admisă în școală.

Propunerea despre înființarea unui fond de asigurare contra focului pentru bisericile și școalele din archidiecesă, s'a transpus consistorului spre studiere, având a veni la anul cu propunere în merit.

Rugările înaintate de privați și comune sinodului, au fost toate predate consistorului spre deslegare, căci aproape toate au fost greșit adresate, neavând sinodul ci consistorul a primi și a deslega rugări de ajutoare, de cercetări în pînă etc. (Intre acestea și a comunei Băcăinți pentru a să desface de tractul Geoagiului și a să alipă la al Orăștiei, precum și rugarea Dobrenilor în neînțelegerile lor cu administratorul protopopesc, în care pînă la consistorul a și luat măsuri de cercetare).

S'a votat bugetul pe 1898, apoi sinodul a fost încheiat prin o cuvântare a E. S. Metropolitului, mulțumind lui D-zeu că ne-a ajutat să ajungem la sfîrșitul sesiunii cu rezultate multămitoare și mulțumind deputaților și biroului pentru interesul arătat și munca desvoltată.

Deputatul Dr. I. Turcu a mulțumit E. S. Metropolitului pentru conducerea sinodului și participarea la toate sedințele, etc.

O petrecere românească.

Dobra, Aprilie 1897.

In mijlocul valurilor ce dușmanii nostri fac să se reverse și peste plaiurile acestui ținut românesc, cu scop de a îngloa desvoltarea noastră națională, e bucurie, dle redactor, să vă pot scrie mișcarea ce patru augure române, hotărîte și însuflîte pentru redeșteptarea și înaintarea femeii române, au pornit în părțile noastre. Pline de credință și speranță, ținând într-o mâna săcla științei și a progresului, eară în ceealătă steagul românesc, aceste brave membre ale »Reuniunii femeilor române din comitatul Hunedoarei«, strigă pentru redeșteptarea surorilor lor, în greaua luptă de existență, îmbărbătându-le la o nouă viață spre binele și fericirea neamului românesc.

Cu cea mai mare placere și bucurie s'a primit peste tot locul învățarea la Convenirea cu joc pe a treia zi de Paști, arangată în favorul »Reuniunii« numite, prin zeloasele ei membre: Lucreția Criste, Regina Dragomir, Victoria Leșnican și Elisaveta Petrovici din Dobra. Convenirea s'a ținut în hotelul la »Husariu« din Dobra, Marți seara și înănd până dimineață. Abia da să se întânește, și în ambiturile hotelului încărcate de ramuri și iarbă verde, curgea lumea românească din toate părțile, dela Hațeg, Făget, Deva, Dobra și jur. »Christos a inviat« se auzia și într-o parte și alta cuviosul salut între veselii cunoșcuți ce se întâlniau. Sala era arangată și împodobită cu gust. Pe la orele 8 și jum. atât sala căt și odăile vecine erau tixuite de oaspeți. S'a început vesela petrecere cu o »horă« mare și frumoasă... apoi alte jocuri, cari de cări mai avântate și măring buna dispoziție.

A opri mult luarea aminte a tuturor asupra sa mândrul costum românesc, în care s'a prezentat doamna Mărioara Tig din Dobra. Am dori, ca pe viitor să putem vedea că mai multe dame în costum românesc! Cuadrilul l-au jucat peste 40 părechi. O frumoasă »Ardeleană« a încheiat sirul jocurilor dinainte de pauză. In pauză o masă mare în lungul salei și al odăilor vecine a fost întinsă, și deși era peste 15 metri de lungă, tot n'a putut cuprinde pe toți oaspeții. Aci s'a toastat pentru înflorirea Reuniunii, închinându-se întâiul păhar cu »Christos a inviat« și mulțumindu-se oaspeților din toate părțile cari prin ajutorul lor moral și material au înaintat și de astădată interesele »Reuniunii«. Privind această masă mare curat românească, ce în cantece în liniste noapte se veselias-

FOIȚA „REVISTEI ORAȘIEI“

Piei!..

Așadar' anii mei de dragostă
Azi nu-s nimic. A mele visuri
Ivesc în colțul gurii tale
Surisuri!..

Iubirea n'are drept să-si ceară
Răsplata firii ei. Tu dară
Nici milă n'ai pentru durerea-mi
Amară!

Atuncea piei din a mea minte
Tu chip ce-i amintesci săptură!
Iubirea-i tare, dar' mai tare-i
Vezi, ura...

Elena din Ardeal

In noapte...

Se stinge soarele 'n apus
Sub vîlui sur de sară,
Ca mâne, vesel, ca și azi
Să ne resară eară —

Si se coboară pe pămînt
Cu tainicele-i șoapte
Solia vechiului infern:
Tăcuta, neagra noapte...

Pe ceriuri stelele apar
Frumoase, scliptoare,
Gătate toate de alaiu
Ca 'n zi de sărbătoare.

Ea' printre ele surizend
Si azi ca 'ntotdeauna
Pășește lin și maiestos
Crăiasa noaptei: luna.

Jos pe pămînt morfeu cel bun
Cuprinde lumea 'n brațe
Schimbând vieața într'un vis
Si visu 'ntr'o viață!..

Sebam.

Cântece vechi, amintiri vechi.

El era muncitor, ea cusătoareasă. Când erau de 25 de ani, s'au cunoscut și s'au căsătorit.
Când se întorcea el acasă, după munca grea de peste zi, zimbia, fiindcă se găndia la prim'ea bună care il aștepta. După ce mânca, după ce-i spunea nevestei tot ce se întîmplase peste zi, lua din cuiu o vioară veche, pe care o moștenise dela tatăl seu, o acorda tăără să se grăbească și începea să cânte cu ea, aci aşa de încet, încât par că dormia, aci aşa de iute și aşa de tare, că se sguduiau ferestrele. Căci el cânta ca vai de lume; cântecul lui abia putea să facă pe terani să joace ori pe betvi și adoarmă; dar' aşa cum era, tinerei lui neveste și plăcea foarte mult.

Și ii plăcea din mai multe pînă. Mai întâi, rar se întîmplă să nu ne placă ceva din partea persoanelor pe care le iubim; tînăra lucrătoare își iubea bărbatul care era bun cu ea, bland, asezat și harnic. Pe urmă plăcerea pe care o simțim când auzim o melodie, vine din dispoziția în care suntem când o auzim; ea era fericită și vioara lucrătorului îi cânta fericirea. Îi se părea chiar când îl auzia cântând, că-i vin în inimă simțiri mai frumoase și în cap idei noave.

Pe lîngă toate acestea, când cântă el cu vioara nu poate să i-se urască acasă. Oricât de fericiti ar fi un bărbat cu nevastă-să, tot nu au ce să-si spună mereu. Si se știe, că dacă bărbatului i-se urește acasă, apucă drumul cărcimei și cărcima e groaza tuturor nevestelor.

Când își legăna copilul dintâi, tinera lucrătoare începă să cânte cu glas dulce și căm tremurător, cântece duioase.

Apoi nu-mi spusești că știi să cânti, nevastă! și zise într-o zi lucrătorul mirat.

Femeia răspunse, roșindu-se:

— N'as fi cutezat să-si spun, că tu ești musicant.

Lucrătorul își luă vioara din cuiu, se sili să-si aducă aminte niște cântece vechi și să le aduse aminte.

Oamenii cari treceau pe stradă își astuau urechile ori rîdeau.

Copilul, în leagăn, nu era aşa de pretențios. Îi plăcea mai cu deosebire cântecul »Hameiului«. Dar' din pricina unor triguri rele, copilașul muri cam pe la 3 ani.

Căteva luni vioara nu se mai dete jos din cuiu. Tatăl și mama copilului mort, buni creștini, sperau să-si găsească pe frumosul

lor heruvim! Insă moartea lui li lovise aşa de rău, încât multă vreme nu mai cuteseară să-si spună ce aveau pe inimă. Sufereau cumplit.

Intr-o zi lucrătorul puse coarde noue la vioară și pe nebăgate de seamă începă să cânte cântecul »Hameiului«.

Nevastă-să începă să plângă, și aşa 'i-se mai ușură inima. Din ziua aceea începă să vorbească des despre copil.

Multă vreme, dar' multă vreme după aceea li-se părea că-l vedea în leagăn și aşa se aşteptau să-l întâlnească în sinul Domnului.

Când dobândiră al doilea copil, părinții îl alintără cu aceleasi cântece. Insă tot cântecul »Hameiului« era cel mai stimat.

Când îmbătrânișă,

părea că te simți într-un aer proaspăt, tare plin de putere dătătoare de viață! După masă, societatea și mai veselă, se aruncă cărări în valul jocului plăcut, amețitor.

„Prea scurtă a fost seara aceasta“, strigau toți, când zorile ivindu-se și privind prin ferestre, ne aduceau aminte de... despărțire.

Veseli și adânc impresionați au rămas oaspeți, ducând cu sine o aducere aminte placută dela această convenire românească.

O societate aleasă, vre-o 40 persoane, cu muzică, în semn de recunoștință au însoțit pe bravele membre arangioare, până acasă.

Nici un dulce însă, fără amarul seu. Pe trecerea nă fost lipsită nici ea de... amarul seu, ori mai drept zis de amarul nostru, al Românilor: Său aflat adecă familii în Dobra, cari nu numai nă voit să iee parte, dar au lucrat chiar *contra reușitei*. Zbateri de pești muți pe uscat. Petrecerea afară de strălucita reușită morală, a avut și un venit material destul de frumos pentru „Reuniunea femeilor“.

Cu D-zeu înainte, și totdeauna vom putea!

Oaspele.

Războiul între Grecia și Turcia.

Ceea-ce nădăduiam, că în săptămâna astă să nu mai vorbim de *războiul* ci de *împăcarea* dintre Grecia și Turcia, nu să întâmplă. În faptă *războiul a curs încă*. Deși nu mai încăpea îndoială cine era biruitorul și cine strivitul, Grecii tot nă pus arma jos, ci au mai cheltuit în chip descreerat sânge și avere. Său dat încă zilele acestea lupte foarte grele. La Farsalos său dat o luptă, care se spune că a fost doar cea mai săngeroasă în întreg acest războiu! Firește, sfîrșitul a fost rău pentru Greci, deși se spune că său bătut ca adevărați eroi!

Turci au pus condiții de pace grele și le-au făcut cunoscute Europei: să aliuească Tesalia întrăgă ear' la Turcia și să i-se deo o mare despăgubire de războiu. Cifra se zice că ar fi stabilit-o cu 100 milioane floreni. Toate puterile sunt nemulțumite cu această cerere prea mare. Turcia pare însă a nu mai cunoaște gluma și tîrgueala. E ca leul înfuriat de multa sgâdărire a vecinilor sei pismătăreți, și pe când puterile vorbesc de facut „pace“ ea se pregătește tot mai grozav de războiu! Aduce mereu la trupe din Asia și mobilizează armată multă în întrăgă intinsă-i împărătie. Până acum Turcia are în Europa sub arme 480.000 soldați, adecă o numărătate de milion, și în 48 ore mai poate mobiliza 350.000! și în loc să deo comandanților sei porunci de încetare a bătăii cu Grecii, ii îndrumă din contră să păsească numai tot mai năințe! Ear' planurile de războiu și peste tot cele privitoare la armată, le țin în cel mai mare secret! Face ca omul ce se întăreste și îngădește din toate părțile, contra întemplierilor ce se teme că o să-l ajungă. Si ne aducem aminte că și la începutul războiului, puterile tot sfătuiau să și pe dincolea, și netezau la lucruri ca să fie pace, ear' Grecia și Turcia adunau în aceeași vreme trupe, și de-odată au isbucnit! Nu cumva nouă punere pe picior de războiu în număr așa uriaș a trupelor turcești înseamnă că stăm în fața unui războiu nou, mult mai teribil ca cel-ce acum să stins?

Despre soartea Grecilor în aceste zile, eată „stirile“ dela 18 Maiu:

La Ianina, unde său dat luptă între oastea lui Osman-Paşa și Greci, Osman 'i-a înșelat rău pe Greci: a trimis în față alor 4000 de Greci numai vre-o 3000 de Turci, ear' reservele cele mari le ținea aseunse și le-a trimis pe căi lățurănice, să-i iee pe Greci din coaste. Grecii insuflăți că's mai mulți de căt ce vedea în față, au atacat cu tărie,

dăr' de-odată său văzut între trei focuri, din față și din coaste, și au pierdut lupta lăsând pe câmpul de sânge peste 2000 de morți! Acum se pornește ear' la Domocos bătai mare. Printul de coroană grecesc, ia parte la luptă. Turci se silesc să pue mâna pe înima armatei grecete, unde e și printul de coroană. Cu 30.000 de ostași înaintează spre el. Lupta curge pe linia întrăgă. În Atena frică mare și mare perdere de cap! O bandă de păcătoși, crede că folosește, săcând conjurații contra Regelui. În zilele acestea au fost descoperiți. Aveau gând să-l omoare și familia să 'i-o alunge din țeară!

„Stirile“ dela 19 și 20 Maiu spun, că la Domokos, cel din urmă și mai însemnat loc de apărare pentru Greci în Tesalia, să a hotărât luptă. Grecii au fost bătuți. 50.000 de Turci daseră năvală peste ei, care erau abia pe jumătate atâtia și și înfricați. Cirile de până aci.

Său retras prin strămtorile munților Otris și așa azi trupe grecete nu mai sunt decât în lăuntrul vechiului hotar. Tesalia e deservită de arme grecete.

Ajuns aci, acesta fiindu'-i scopul, Sultanul a dat poruncă oștirilor sale, ca mai de parte să nu meargă!

Său scos steagurile albe, de pace, și acum să tîrgue asupra păcii.

Inele de logodnă.

O interesantă spicure publică o foie din strînătate, despre gusturile părechilor de fidanță în deosebite părți ale lumii, față de inelul de logodnă. Nu toți și pretutindenea vor să poarte inel ca semn al iubirii declarate și promisi. În America, de pildă, e tare la modă tetovarea (săparea de figuri în carne vie, pe față ori mâină). Părechile de miri se avântă în această privință la lucruri îndrănețe uneori. Așa un tinér foarte înflăcărat pentru aleasa sa, i-a propus acestia, că în loc de inele de logodnă, să lase să le desemneze pe mâină împrejur, cu fer ars, o brătare a cărei urme vor fi vecinice. Său învoit, și un artist în ale tetovării, le-a desemnat cu fer ars pe mâină brătare foarte frumoase, cu un gingăș amestec de umbră roșie deschisă și albastru deschis, și fiind pe fiecare brătare desemnate frumoase amorete, apoi câte-o inimă înflăcărată precum și un monogram în formă de medalion, cu literale numelui lor impletite una într'alta. O altă păreche de sentimentali s'a mulțumit să poarte pe încheietura mâinii o inimă înflăcărată tetovată, fiecare cu literele numelui celuilalt pe ea. Dar' nici acest semn iubit nu lăsau să-l vadă toată lumea, ci mireasa își ascundea de ochii lumii reale inimă scumpă, coperindu-o cu o brătare de aur împodobită cu nestemate. O tinéră spaniolă, ce era foarte mândră de piciul seu mic de tot, purta o verigă subțire pe vîrful piciorului sătăg, ear la desculierea verigei numai fericitul ei mire să pricepea... În Anglia nu e rar obiceiul, că mirii să-si dea unul altuia inele ori brătare împălită din părul lor. Un tinér cu aplicări romantice, pentru-ca totdeauna să simță ceva pe sine dela iubita sa, purta un lăntisor din păr ei, înfășurat de mai multe ori pe după gât, ear de capăt lui atîrnând o inimă de aur pe care o ținea în buzunarul de sus a jiletiei. În Austria încă să lătește obiceiul, că în loc de obligat inel de logodnă, să schimbă brătare ce să închid strins pe mâna, încindu-se cu o cheiță fină. Mireasa, firește, poartă brătarea primă dela mirele seu, ear' mirele catena de aur a iubitei sale...

NOUTĂȚI

Domnii abonați ai „Revistei Orăștiei“ cari nu ni-au trimis încă prețul de abonament pe întăria treime a anului de față, sănt rugați a ni-l trimite în grabă, — asemenea domni a căror abonament a căzut cu 1 Maiu, să binevoiască a' și renoi abonamentul.

Gimnasiul din Brad a fost cercetat în 12 și 13 Maiu n. de către dl Teglás Gábor, directorul realelor din Deva, ca trimis ministerial, în locul lui Elischer. Atât cu edificiul gimnasiului cât și cu mersul învățământului și cu muzeul gimnasiului, dl Teglás a declarat deplin mulțumit. Singur terenul pentru gimnastică a spus că ar trebui întrăgit încă. Însemnăm cu bucurie, spre onoarea corpului profesor, că de ani de-a renăuți toți trimișii ministeriali să declară deplin mulțumiți cu modestul nostru gimnasiu.

La numărul de față alăturăm o broșură de 3 coale, „*Foite alese*“, ca premiu după întăriele patru luni a acestui an, pentru abonații nostri.

O gresală. În broșura „Foite alese“ ce alăturăm a remas afară, din greșeală, la pagina 24 subscrisea autorului interesantelor „Impresii de călătorie“ dl *Alexandru Vlad*, invățător în Banpotoc, ceea-ce rugăm pe ceteritori să-si însemne însăși.

Prințipele Ferdinand, moștenitorul tronului român, e bolnav, în București de mai multe zile. Zace de triguri cu tifus. Medicii publică zilnic buletine oficioase despre starea lui. Până acum nău vestit vre-o îmbunătățire, decât că boala își urmează mersul regulat.

La Congregație extraordinară sunt cheamăți membri congregației comitatului nostru, pe ziua de 25 Maiu n. la orele 10, în Deva. Singurul obiect de per tractat va fi: cauza cu împrumutul de 9000 fl. pe care să-l facă comitatul pentru trăbunile spitalului din Deva. Ministrul a învățat că împrumutul să se iee din fondul pentru săraci a comunelor, administrat de comitat, dar' privitor la replatirea împrumutului, cere per tractare și hotărire nouă.

Referent-controlor al senatului episcopal în consistorul archiecesan din Sibiu, a fost ales în ședința dela 5/17 Maiu, dl Nicolau Ivan, protopresbiter la A. Iulia, ear cassar în același senat tot dl Pantaleon Lucuța, căpitan pensionat.

Eșiri de ape. Ploaia, care acum de multe zile nu mai incetează decât pe scurtă vreme, și ear' începe, nu e, după cum arată stirile din toate părțile, locală, ci peste țeri întregi. În părțile noastre ea a ținut aproape fără întrerupere și săptămâna trecută și cea de față. Murșul e eară și mare, încă pe la unele trecători nu să mai poate trece.

Din România să vestește, că în urma ploilor îndelungate, partea dinspre Miazăzi a terii e inundată, toate apele au ieșit din alvii. Între București și Vîrciorova trenul nu mai umblă, căci podul dela Slatina a fost dus de ape. Între Predeal și București, încă e zugrădită comunicația.

Din Viena să vestește, că în urma ploilor îndelungate, partea dinspre Miazăzi a terii e inundată, toate apele au ieșit din alvii. Între București și Vîrciorova trenul nu mai umblă, căci podul dela Slatina a fost dus de ape. Între Predeal și București, încă e zugrădită comunicația.

Someșul și Arișul în părțile Clujului au ieșit mari, nimicind cu totul sămănăturile de toamnă și primăvară de pe câmpurile prin care trec și ducând cu sine morile ce erau făcute pe aceste ape. Toate lemnele ce erau adunate stângini în pădurile Cămpenilor, au fost spălate și oamenii rămași de pagubă.

Sinoade protopresbiterale. În 9 Maiu n. său ieșit la Hondon, întâiul sinod protopresbiteral al tractului contopit Geoagiu, sub președinția lui protopop V. Pipos. Său ieșit în ele mai multe hotăriri de interes, pe care, în lipsa de spațiu, le vom publica în numărul următor.

La Hațeg s'a ieșit sinodul protopopesc Joi în săptămâna luminată, condus de părintele administrator Avram Stanca. A fost foarte bine cercetat: afară de 3, toți membri au ieșit parte. Amenunte în alt număr.

Corul bisericesc gr.-or. român din Deva, după cum am putut afla date despre starea lui, poate fi mândru de isbânlile la care a ajuns în scurtul timp de când e în lucrare. Pe lângă folosul moral, de-a aduna în jurul său la un loc, tineretul din oraș, măestri, tezani etc. ferindu'-i să alipi ori perde chiar în societate strînă și a primi spoiala aceleia, aci ei să cultivează în muzică, în cantică și în dans. Sfintele noastre biserici și în timpul liber, și în cantică românești, cu cari arangează apoi concerte, spre lauda lor și mulțumirea publicului. Ear' acest folos e neprețuit! Pe lângă el însă, corul din vorbă să poate mândri și cu succese materiale. Eată căteva: din venitele sale a dat în 1895 ajutor cassei bisericicei 35 fl.; în 1896 pentru renoirea unui clopot 153 fl.; în fondul seu propriu (menit pentru repararea și văruirea bisericii) are 116 fl. 89 cr.; are pe lângă asta o mică bibliotecă, abonează două jurnale, pe tablouri și fotografii a cheltuit peste 86 fl., la fondul Reuniunii învățătorilor din subdespărțământ, a dat 33 fl., la pomul de crăciun în 1896 vre-o 8 fl., și-a cumpărat note, etc. etc. Eată învățătorul său de la 1896, care nu ieșește din anul viitor.

Stimabilei S. M. în Săcărâmbu. În numărul viitor, vă rugă însă să alege un anonim, dacă nu văd și subscrive. Poesia e bună, cu excepția unor cuvinte, ca „bilelori“, înfăslate la București, dar' la noi nu. Ar fi bine să publică tot sub anonimul sub care apărău în „Vieata“ dlui Vlahuță.

Le dorim și pe viitor isbânlui tot mai multe și mai frumoase.

Cheltuielile unui sinod. De e frumoasă și cuminte constituția bisericii gr.-or. române, ea e și costisoare. De pildă, să vadă cei ce nu le-ar ști, că costă o singură sesiune sinodală, cum a costat cea din ștanța a sinodului archiecesan. Eată că: Diurne au fost date deputaților (câte 3 fl. pe zi) 1524 fl.; Bani de cuartier (câte 2 fl. pe zi) 572 fl.; spese de drum (plătit trenul) 362 fl. 57 cr.; spesele biroului 50 fl. Total: 2508 fl. 57 cr. Atât a costat sinodul în 9 zile, și să se însemne că nău luat parte toți cei 60 deputați, ci abia vre-o 40—45!

Un mic scandal. Baronul Nopcsa Elek, „ales“ dipotat al Orăștiei, e intendant (mai marele) operei din Budapesta. Se vede însă că domnul baron, vrea să fie baron și peste fetele care cântă și joacă la operă, și fiindcă a aflat una care nu s'a arătat aplăcată a-i face tocmai voile, s'a aprins rău, și fără privire că e cea mai bună ballerină a operei, favorita întregului public de ani de zile, i-a scris, la sfîrșitul săptămânei trecute, o epistolă de 10 cuvinte, în care li spune că nu-i va renova contractul; peste 6 săptămâni se poate duce! Nu numai în Pestă, dar' și în orașele noastre, cei ce au ieșit și auzit pe Müller Katica la operă, s'au revoltat de purtarea baronului „ales“ al nostru. Dinsul și-a pus în curgere fel și fel de vorbe că de ce i-a abzis, că-i bătrână acum, că are în vedere una și mai și, etc. Apărătorii lui, răspunde acum însăși ballerina, în toate din Pestă, zicând între altele:

„Nu-i drept că de 22 ani sună la operă. Cu extrasul de botez adeveresc că sună de 33 ani, ear' fete de 11 ani cine angajază la ballett? Vor să mă facă bătrână. Dar' eu sună numai de 7 ani prima ballerină a operei. Să spună dl intendant pricina adevărată a demiterii mele, care nu e alta, decât că eu m'am exprimat sincer despre *ballet-suplurile* ce dinsul le-a dat la Casina Națională... Acesta a fost și a putut fi singurul meu păcat! Nu bătrână sună eu, ci cinstită!...“

Să pentru asta a fost înălțat.

FEL DE FEL

Crâmpă de gândiri...

Ce pagubă că D-zeu a mai făcut și pămentul! Era destul și numai raiul!

Omul nu totdeauna are timp, dar' nici timpul nu totdeauna are oameni...

Iubirea întrătăță poate înmuia pe om, că uneori nici cuvântul nu 'i mai tine...

Lipsa unui lucru ce nici odată nău fost al nostru, o simțim de regulă mai tare!

Curios cum aceia și cărora nimă e de tot goală, adeseori simt mai mult ca alții lipsă, ca să-si verse ce au în nimă...

Ospătar galant.

Oaspele: Am zis să-mi dai carne de porc, dar' de tot slabă, și asta ce grasă el!

Birtașul: Dacă nu 'ti place, n'o să mănci, dar' nu aștepta dela mine, ca pentru poftă d-tale să-mi trimit porcii la scăzii la Marienbad să slăbească!..

POSTA REDACȚIEI.

Colibrului, „Decând“, „Unei vîdute sărate“ și „Dorei“, nu să publică. Încolo, la rând!

Doamnei S. B. în B. Șasa. În Ian. a. c. ați trimis pe anul întrăg abonamentul. Cei de acum sunt prea mulți

Bontos 2 fl., Adam Leşnican și d-șoarele Tobias 5 fl., Simeon Dragomir 3 fl., Amos Raț (Demșuș) 2 fl., Nic. Herbay 1 fl., Vale-riu Petroviciu 1 fl., Ioan Sintea 1 fl., Leo-pold Knapp 1 fl., Longin Popa (Câmpuri) 1 fl., Adam Băsărabă 1 fl., Emanuil Șuiaga 1 fl., Oliviu Onea 1 fl., Dr. Al. Silaș (Batta) 2 fl., Toma Haneșiu (Făget) 2 fl., Ioan Si-medrea 1 fl., d-șoara Kemény Paula 1 fl., Görög (Hațeg) 2 fl., Petru Hadan (Rădu-lesti) 1 fl.

Au binevoit a ne trimite: dl Avram P. Păcurariu, adm. prot. 2 fl., Ioan Morariu (Lăpușu-de-sus) 1 fl., Damaschin Medrea (Ilteu) 1 fl.

Suma 80 fl., din cari deträgându-se spe-sele de 42 fl. 38 cr., a rezultat un venit cu-rat de 37 fl. 62 cr., care sumă s-a trimis doamnei cassieră a „Reuniunii femeilor ro-mâne“ din comitatul Hunedoarei.

Deoarece prețul de intrare a fost de fa-milie 2 fl. și de persoană 1 fl., primească călduroasa noastră mulțumită acele stimabile familiile și persoane, care conform listei de sus, au binevoit a suprasolvă, și acei stimabi-domni, care neputând participa, n-au trimis prețul de intrare.

Totodată comitetul arangiator în numele doamnelor române din Dobra și jur, se simte deobligat a aduce sincere mulțumite iubiților noștri oaspeți, care neau onorat cu prezența domniei lor.

Dobra, la 2 Maiu n. 1897.

Comitetul arangiator.

Pentru redacție responsabil: Ioachim Muntean.

CALINDARUL SĂPTĂMÂNEI

Zilele	Călindarul vechiu	Călindarul nou
Dumin.	a 4-a, a Samarin., 4, gl. 4, v. 7.	
Luni	11 M. Mochie	23 Desideriu
Marti	12 P. Epifania	24 Ioana
Merc.	13 C. Gliceria	25 Urban
Joi	14 M. Isidor	26 Filip
Vineri	15 P. Pahomie	27 (†) În. Dlu
Sâmb.	16 P. Teodor	28 Vilhelm
	17 A. Andronic	29 Maximilian

Florărie mare în Deva!

Cultivare artificială de flori!

Buchete și cununi!

Adresa de telegramă și telefon:
„Florăria Zseleznyi, Déva“.

Aduc la cunoștință stimatilor amatori de flori, că mi-am provăzut bogat stabilimentul meu, cu tot felul de flori și plante de Sud. Legăturile mele întinse cu stabilimente din afară de patrie, mă pun în plăcute poziție a putea servi publicului flori cu prețurile cele mai favorabile.

Servesc on. p. cu tot felul de buchete și cununi, pregătite de mine, ca buchete de nuntă, mackart, de pept, etc., cununi de morminte etc.

Comandele le efectuesc îndată! Orice comandă mare o gât în 2—3 ore.

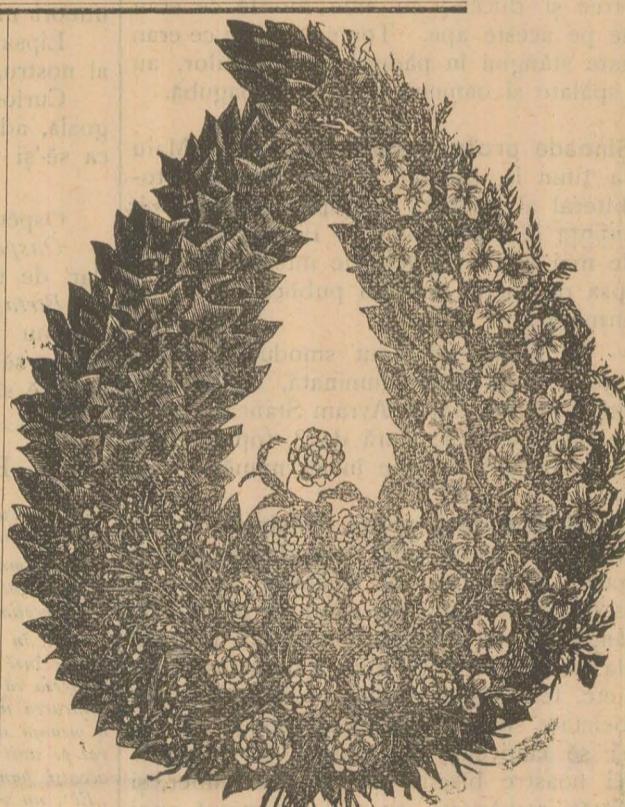
Primesc executarea de ori-ce fel de împodobiri cu flori și plante de ale mele, precum împodobire de saloane, sale cu palme și alte plante, mese cu flori etc.

Acum de Paști servesc cu flori admirabile tăiate din grădina proprie.

Am deposit mare de buchete, manchette de buchete, aduse acum de curând! — Pun la dorință pantlici la buchete, cu inscripții după plac! — Eată câteva din multele soiuri de flori cu cari pot servi: »Begonia rex«, 6 specii, dela 8 cr. până la 70 cr. firul; »Tradescantia« în 3 colori dela 25—50 cr.; »Hibiscus« roșu închis, 45—1 fl. 50; »Iustitia« 3 soiuri, 40 cr.—3 fl.; »Efai« englez și obicinuit, cu foi mari, 25—40 cr.; »Palmi«, 8 soiuri, 2—10 fl.; »Apolandra« verde și galbenă, admirabilă, 80 cr. — 2 fl.; »Filodentra« 1 fl. — 3 fl. 50; »Asplistira« 80 cr. — 1 fl. 20; »Margareta« 10—50 cr.; »Eronimis« 15 cr. — 2 fl. 50; »Camellia« 1 fl. 50—2 fl.; »Aguba latimarginata« 35 cr. — 2 fl. 50; »Aralia« 35—50 cr.; »Agobantius umbelatus«, admirabilă flori albastre, 70 cr. — 1 fl. 20; »Cineraria«, albă, galbenă, 15—50 cr.; »Inca Pendula« 2 fl. — 2 fl. 50; »Vanilii« foarte frumoase, 15—40 cr.; etc., etc., etc.!

Recomand îndeosebi cele peste 70 de soiuri de flori alese ce cultiv pentru sezonul dela 25 Aprilie până la finea lui August, vînzând căte 100 fire, în buchete cu 35—150 cr.

Rugându-mă pentru numeroase comande, semnez cu toată stima

(201) 5—12

Zseleznyi Ernő,
florar în Deva.

LOTERIE

Tragerea din 12 Maiu st. n.

Sibiul:	50	66	5	6	52
Timișoara:	66	77	12	19	45
Budapesta:	34	87	12	25	70
Brünn	88	20	90	59	21

Sz. 310/1897.

bvgltó.

(220) 1—1

Arverési hirdetmény.

Alulirt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a kbányai kir. járásbiróságnak 1896 évi 9150 számú végzése által Riskutza Juon lui Simion végrehajtató javára Szósz George lui Damián s. t. végrehajtást szenevédtek ellen 48 fr tőke, ennek 1893 év IX. hó 18 napjától számítandó 8% kamata és eddig összesen 17 frt 35 kr. perköltség követelés erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával birőlág le foglalt és 361 frtra becsült szarvasmárhák és egyéb tárgyakból álló ingóságok nyilvános árverés után eladatnak.

Mely árverésnek a kbányai kir. jbnak 1897/389 sz. kiküldést rendelő végzése folytán a helyszínén, vagyis Riszkulitzán a Popovits Todor és Szósz George lui Damian házánál leendő eszközére 1897. Május hó 31-ik napjának délelőtt 11 óra határidővel kitüzetik és ahoz venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen, az 1881. évi LX. t.-cz 107. §-a értelmében a legtöbbet igérőnek becsáron alól is eladatni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t.-cz. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Körösbányán, 1897. évi május hó 16 napján.

Csucs Gyula,
kir. bir. vghtó.

„ARDELEANA“

institut de credit și de economii, societate pe acții în Orăștie.

Nr. 68 Plen.

1897.

(216) 3—3

Georgiu Berian, Ioan Muntean,
pres. efor. secretar.

Ein einstokhohes Haus
Bräuergasse Nr. 13 in Broos, ist
aus freien Hand zu verkaufen.
= Näheres im Hause selbst. =

O casă cu etajul 1—3

în Orăștie, Strada-Berăriei 13,
este de vînzare din mâna liberă.
Informații mai deaproape, în casa însăși.

In temeiul dispozițiilor cuprinse în §. 6 din statutele societății și a auto-risării, ce am primit dela adunarea generală ordinară a acționarilor, ținută la 11 Martie 1897 pentru a completa capitalul social al societății noastre la suma destinată de fl. 250.000, după ce acționarii usând de dreptul lor de optare au rezervat pentru sine 2100 acții, restul de 900 acții în valoare nominală de fl. 45.000 se pune în vindere, spre care scop prin prezentă se deschide subscriere publică sub condițiile cuprinse în următorul

PROSPECT:

I. Prețul acțiilor nove se fixează cu fl. 77·50 de acție, anume fl. 50 valoare nominală și fl. 27·50 concurgere proporțională la fondurile de rezervă ale societății, care astăzi fac peste fl. 100.000.

II. Pentru solvarea valorii acțiilor subscrise se stătoresc următoarele termine:

a) la subscriere 20% a valorii;

b) restul în rate trilunare până la 30 Septembrie 1898 având a se solvi întreaga sumă subsemnată;

c) le stă în voie celor ce subscriv acții, a solvi mai multe rate sau întreaga sumă și deodată.

III. Insinuările pentru subscrive se fac prin scrisoare adresată direcțiunii institutului, ear' subscrivile însăși urmează pe documentele trimise dela institut celor insinuați.

IV. Insinuările se vor considera fără subtragere precum se fac, și primirea se continuă până la completarea numărului de 900 acții, insinuări sosite după ajungerea acestui număr, nu se mai primesc.

V. Acționarii noi se supun întru toate dispozițiilor din statutele societății, pe cari le recunosc de obligațoare pentru dinșii.

VI. Acțiile nove se elibereză la solvirea valoarei întregi, ear' solvirile făcute până atunci se cuitează în titluri provisori.

VII. Acțiile din această emisie la dividenda anilor 1897 și 1898 nu participă, după sumele solvite în contul acelora se garantează însă interese de 6% computate din ziua solvirii.

VIII. Incepând cu 1 Ianuarie 1899 acțiile noue devin întru toate egale cu cele vechi.

IX. Pentru orientarea celor interesați să face cunoscut, că institutul dela înființarea sa a dat în fiecare an dividendă de 10%, adecă fl. 5% de acție și că după toate prevederile, această dividendă poate fi privită ca minimă și pentru viitor.

Din ședința Direcțiunii institutului ținută în Orăștie la 30 Aprilie 1897.

Iosif de Orbonaș m. p.,
președinte.

Dr. Ioan Mihu m. p.,
director executiv.